

A környékbeli dolgozók jogos igényének tett eleget a Mecsekvidéki Üzemi Vendéglátó Vállalat, amikor Pécsen, a Zsolnay Vilmos utcában, az 1-es szám alatt (az egykori „kocsma” helyén most csak egy építési terület lelhető), reggeliző-vacsorázó bisztrót nyitott. Már a cég nevéből is lehet sejteni, mindez nem tegnap, hanem fél évszázaddal ezelőtt történt. Szinte napra pontosan ötven éve, 1962. szeptember 19-én.

A helyiségben az átalakítás előtt egyetemi menza működött, ami továbbra is megtartotta profilját. Reggel héttől 11-ig, illetve 15-től 22 óráig viszont a nagyközönség rendelkezésre bocsátották az üzemeltetők. Mivel sok munkás járt arra, elég ha csak a Pécsi Porcelángyárat, illetve a Vegyesipari Vállalatot említjük, hát indokolt volt részleges profilváltás. Ezzel kapocs keletkezett az értelmiségiek jövő generációja, illetve a munkásság között. (Ezt csak utólag tehetjük hozzá, a piaci nyitás első lépéseként is értékelhető gesztusként.)

A kapuk kitárása előtt 100 000 forint körüli összeget költöttek az épület belső átalakítására (ne feledjük, 1962-öt mutattak a naptárak). A nagyon barátságosnak leírt egységben kapható volt egykoron forró tej, kakaó, tea mellett virsli, debreceni, főtt tojás, illetve lágy tojás, de említésre érdemesek voltak még a rétesek,

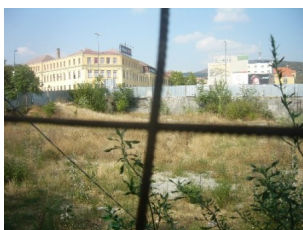
krémek, saláták, a kaszinótojások, más hidegkonyhai étek is.

A vendéglátóipari egység helyén felhagyott építkezés nyomai látszanak

Egy idő után az egység kocsmává süllyedt, vagy nemesedett, ez nézőpont kérdése. A jogászok, illetve a közgazdasági tudományok hallgatói erről sokat tudnának mesélni, az elmúlt évszázad hetvenes, nyolcvanas, de még kilencvenes éveiből is. Szinte kultikus helyként tartották számon a diákok, a nem túl igényes, ámbar olcsó italozásra tökéletesen alkalmas helyszínt.

Ahol amúgy szerelmek szövődtek, néha elcsattant pár pofon, folyt a sör, freccsent a fröccs, csurrant a tömény. Az ételek meg egy idő után kiszorultak a kínálatból, legfeljebb szalámis zsemle volt a pultban, az üveg mögött.

Egy másik irányból így néz ki a terület, a természet visszaveszi lassan

Aztán, az egység még túlélte a rendszerváltást is, de az új

csomópont kialakítása, illetve egy tervezett építkezés okán jöhettek a bontómunkások. Aztán úgy is maradt a telek, legalábbis egyelőre. Úgyhogy csak az emlék maradt, meg sokak fiatalságának egy darabja.